

Yandım Dedin de Kandım

– GülsenTunçka · 11 Ağustos 2013

Y alan yağmurlarınmış altında ısladığım
A şkı otağ sınıanmış damına yaslandığım
N azlı esen rüzgara anlatıp dururdum ya!
D iyeceği varsa da yanlatıp vururdum ya
I rakmışsın be zalim! Yandım dedin de kandım
M eczubun yarasına bandım dedin de yandım.

D emesen yanar mıydı bu gönlümün çırası?
E zildin varlığımla varsın olsun yarası
D evasa gösteripte sen neleri pakladın!
İ steksizmiş arzular hırsız gibi sakladın
N eden sızlarmış yürek? işte böyle akladın!

D e git artık işine! Yelim boran eserken
E l ihtiyaç artığı! Tenim ayaz keserken.

K apattım kapıları kanma gönlüm bir daha!
A şkın adı sen olsan gitmeyesin zar aha
N idalara yenilme! Otur hele sırdaşım
D iller sayar bal üstü üzülürsün ar/daşım
I şımasın vefasız anmayan kalpler seni
M ahsun bakma ne olur! Gör şu sende ki beni.